בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ט באייר תשס"ז (17 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בצלו של הרמב"ם

ליד קברו של הרמב"ם בטבריה, נמצא קברו של **הרב ישעיה הורביץ** זצ"ל, (1558-1630) הידוע בשם **השל"ה הקדוש**. מקום קברו של השל"ה ב**טבריה** מעורר פליאה. השל"ה היה מחבר ומקובל, מגדולי התורה בפולין, ושימש ברבנות בקהילות מפורסמות - פרנקפורט, פוזנא, קרקא, ולעת זקנתו לירושלים, שם נתקבל ברוב פאר והדר לרב העיר, רבה של עיר הקודש ירושלים. אם כן, מדוע בחר לו השל"ה כמקום קבורתו את טבריה ולא את **הר הזיתים** בירושלים, המקום המיועד לתחיית המתים? יודעי הקורות מספרים, שבסוף שנותיו, ברח השל"ה הקדוש מחמת המציק לצפת, ובחר בטבריה כמקום קבורתו בגלל קרבתה לצפת. אולם ל**ממונה** היתה גירסה אחרת. לדעתו, לא איש כשל"ה הקדוש יברח מירושלים מחמת המציק. הוא היה רגיל לספר סיפור ששמע מאחד המקובלים.

השל"ה הקדוש היה גאון בתורה בנגלה, וגם העמיק חקר בתורת הנסתר כמקובל. ראשית פעולתו בירושלים היה חיבורו "שער השמים", ושם גם חיבר את ספרו העיקרי והיסודי "**שני לוחות הברית**", שעל שמו הוא נקרא בשם ה**של"ה**. כשסיים את ספרו והראה אותו לחברו המגיד, אחד מהזקנים הנסתרים, שאל אותו המגיד, כיצד העיז לתת לספרו שם כה נועז - שני לוחות הברית. השל"ה החוויר ולבו התחיל פועם בחזקה. השאלה היתה נכונה, השם באמת נועז! אולם מיד התאושש, וענה לו: ומה בכך? למדתי מקודמי, רבה של צפת **רבנו משה אלשיך** זצ"ל, הפרשן והמקובל, שקרא לספרו בשם נועז עוד יותר - "**תורת משה**". נכון שהוא קרא כך לספרו, ונכון שהשם נועז, נועז מאוד, ענה לו הזקן המגיד, אבל מי יערוב לך שזה בסדר - ושהוא היה שלם עם המעשה?

דבריו של המקובל עוררו מחשבות נוגות בלבו של השל"ה. הספק כירסם בליבו, וכשגברו הגזירות בירושלים, עלה לצפת. לא ברח חלילה מירושלים, אלא ראה בגזירות מעין סימן בשבילו לעלות לצפת, לר' משה אלשיך זצ"ל, לבית מדרשו ולמקום מנוחתו. בצפת נודע לו, מפי אחד מהזקנים, שהספק כירסם גם בליבו של ר' משה אלשיך זצ"ל, ושר' משה אלשיך בעצמו ביקש מידידיו שלא לקרוא לו בשם ספרו "תורת משה" - כמנהג החכמים (כדוגמת "החפץ חיים"), אלא בשמו הפרטי, משה אלשיך. לבטל את השם לא היה יכול, שכן אין לבטל תורת משה. להקרא בו, נועז יותר מדי. לכן רצה להתעלם ממנו. תלמידיו מילאו את רצונו וקראו לו בשמו הפרטי, אע"פ שבדרך כלל אין קוראים לרבי בשמו הפרטי.

כשהשל"ה הקדוש שמע את המעשה, החוויר כולו והצער השתלט עליו, וחיפש תיקון לעצמו. כשאותו זקן ראה את השל"ה בצערו, הצטער אף הוא ורצה להפיג את צערו ולהקל עליו, התייחד אתו ערב אחד והסביר לו את מעשהו של האלשיך הקדוש כדי שילמד ממנו ויקל לו. כשהאלשיך הקדוש קרא לספרו בשם תורת משה, הסתמך גם הוא על קודמיו.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{08}	(י-ם): 18^{56}	(ת"א): 19^{12}	(חיפה): 19^{04}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{06}	(י-ם): 20^{12}	(ת"א): 20^{15}	(חיפה): 20^{16}

פרשת השבוע: **"במדבר"** [במדבר א' 1 – ד' 20] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה**', **כ"ט באייר** תשס"ז (**17 במאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שאל השל"ה הקדוש בחרדת נפש: על מי? ענה לו הזקן: על גדול רבותינו, על **רבנו משה בן מימון**, **הרמב"ם,** שקרא לספרו העיקרי בשם, "**משנה תורה**". זהו שם נועז, שם השייך לספר "דברים", בתורתו של משה. האלשיך הסתמך עליו, ועליו סומך כל בית ישראל.

כשהשל"ה הקדוש הרגיש שימיו ספורים, עלה לטבריה, וביקש שיקברוהו ליד הרמב"ם, להסתופף בצלו. שאם חלילה ישאלו אותו בקשר לשמו של ספרו, "שני לוחות הברית", יצביע על המורה הגדול בעל "משנה תורה".

כל השלשה, סיים הממונה, עשו מה שעשו מתוך כוונה טהורה ואין להרהר אחריהם, אולם העם לא קיבל את השמות הנועזים שנתנו, בסבר פנים יפות וביחס של כבוד הוסיף הציבור תיקון משלו לספרו של רבנו ישעיה הורביץ, וקראו לספר בשם קיצור "**השל"ה**" ולא "**שני לוחות הברית**", לספרו של רבינו משה אלשיך קוראים בשם "**אלשיך**", ולא "**תורת משה**", ולספרו של הרמב"ם קוראים בשם "**היד החזקה**", ולא בשם "**משנה תורה**".
[=http://www.moreshet.co.il/kahana/tavnit2.asp?x=858&kod_subject=2300&kod_subjectm=2307&pg]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{08}	(י-ם): 18^{56}	(ת"א): 19^{12}	(חיפה): 19^{04}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{06}	(י-ם): 20^{12}	(ת"א): 20^{15}	(חיפה): 20^{16}

פרשת השבוע: **"במדבר "** [במדבר א' 1 – ד' 20] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.